

ken ret til at fortsætte sin virksomhed, såfremt egenkapitalens størrelse i øvrigt er i overensstemmelse med denne lov. Tilvejebringelse af de nødvendige kapitalindskud ikke, skal banken standse sine betalinger og træde i likvidation. Handelsministeren kan i særlige tilfælde fritage for pligten til at træde i likvidation og undtage fra lovens bestemmelser om kapitalens størrelse.

Stk. 4. En bank, som i øvrigt standser sine betalinger, skal træde i likvidation. Handelsministeren kan dog fritage banken for likvidation på betingelse af, at den genoptager sin virksomhed inden en fastsat frist på et grundlag, der er godkendt af handelsministeren.

§ 44. Hvis en sparekasses bestyrelse, direktion eller revisorer må formode, at sparekassen på grund af tab på engagementer ikke længere opfylder egenkapitalkravet i § 21, stk. 1, skal de pågældende omgående gøre indberetning til tilsynet med banker og sparekasser.

Stk. 2. Bekræftes det ved sparekassens eller tilsynets opgørelse, at egenkapitalkravet i § 21, stk. 1, ikke længere er opfyldt, skal bestyrelsen indkalde repræsentantskabet og redegøre for sparekassens økonomiske forhold. Tilsynet kan tillade, at repræsentantskabet indkaldes med kortere frist end fastsat i vedtægterne. Såfremt forholdet ikke inden en af tilsynet fastsat frist er berigtiget, skal sparekassen standse sine betalinger og træde i likvidation, medmindre handelsministeren meddeler fritagelse herfor.

Stk. 3. En sparekasse, som i øvrigt standser sine betalinger, skal træde i likvidation. Handelsministeren kan dog fritage sparekassen for likvidation på betingelse af, at den genoptager sin virksomhed inden en fastsat frist på et grundlag, der er godkendt af handelsministeren.

Stk. 4. Hvis en sparekasse i andre tilfælde ikke opfylder egenkapitalkravet i § 21, stk. 1, og forholdet ikke berigtiges inden for den frist, der fastsættes af tilsynet, kan handelsministeren efter indstilling fra tilsynet bestemme, at sparekassen skal standse sine betalinger og træde i likvidation.

§ 45. En sparekasse skal opløses, hvis den ikke har vedtægtsmæssig ledelse og manglen ikke afhjælpes inden udløbet af en af tilsynet med banker og sparekasser fastsat frist.

Stk. 2. Bliver opløsning ikke vedtaget i tilfælde, hvor dette er påbudt i lovgivningen eller vedtægterne, træffer tilsynet med banker og sparekasser beslutning om likvidation.

§ 46. En banks eller sparekasses bo kan ikke undergives konkursbehandling.

Stk. 2. I tilfælde af betalingsstandsning anvendes bestemmelserne i konkurslovens §§ 31, 39–80, 82–91, 93 og 95–99 tilsvarende fra betalingsstandsningen at regne. Omstødelses-søgsmål i henhold til konkurslovens §§64–80 skal anlægges inden 12 måneder efter betalingsstandsningen.

§ 47. En bank eller sparekasse kan kun likvideres af likvidatorer, der udnævnes af handelsministeren. En af likvidatorerne skal opfylde de almindelige betingelser for udnævnelse til landsommer, og der skal være repræsentanter for såvel indskydere som aktionærer, henholdsvis garanter. Disse repræsentanter udnævnes blandt personer udpeget af indskydere og aktionærer eller garanter efter regler, der fastsættes af ministeren.

Stk. 2. Ministeren kan suspendere bankens eller sparekassens vedtæger og fastsætte regler for likvidationens gennemførelse. Likvidationen skal bekendtgøres i Statstidende.

5. I § 54, stk. 1, 1. pkt., udgår »§§ 2, 4 og 12, stk. 1«, og i stedet indsættes: »§§ 2 og 4, § 6, stk. 1, § 12, stk. 1«. Endvidere udgår »43, stk. 1 og 2, § 44, stk. 1 og 2,« og i stedet indsættes: »44, stk. 1 og 2, § 45, stk. 1 og 2, og § 47«.

6. I § 54 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Forældelsesfristen for strafansvaret er 5 år.«

§ 54. Overtrædelse af bestemmelserne i § 1, stk. 4 og 5, §§ 2, 4 og 12, stk. 1, §§ 14, 19, 20 og 23, stk. 1, §§ 24, 25 og 27, stk. 1, § 28, stk. 2, § 29, jfr. §§ 30–35, § 36, stk. 1 og 6, §§ 38, 39 og 43, stk. 1 og 2, § 44, stk. 1 og 2, § 48, stk. 1, og § 51 straffes med bøde eller hæfte, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter borgerlig straffelov.

Stk. 2. Bestyrelsesmedlemmer, direktører, medlemmer af repræsentantskabet i en bank, revisorer og granskningsmænd samt deres suppleanter, der ubeføjet røber, hvad de under udøvelsen af deres hverv har fået kundskab om, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter borgelig straffelov.

Stk. 3. Giver personer, der er knyttet til en bank eller sparekasse, urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende banken eller sparekassen til tilsynet med banker og sparekasser, andre offentlige myn-